

54.

M u i s t u t u s

Yhdelle Sumalifelle Sielulle
Pysymisest alinomaa Rukouxis.

W. K. D Jesu Christ sä autuden ic.

Emanuel taiwaas mun Jesuren Lohdut minua,
Ansios woimall', Sill Moseren Laki mun runnel-
lut on, Ja khyneleill' tähttänyt filmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua
rundele autuden tiell, Ja sano: jo Jesus sun
hyljäis.

2. Itkewil' silmill' mailmaan tulin, Waan kos-
kan siit wahwistuin ajas, Niin mailman kanka
shnnis juoxin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu-
dest mun tähty lapsen tulla, Jos tahdon mun Je-
suren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Laina D Jesu! mull karsimystä, Ettän tä-
män elämän kehdon', Woittaisin kaikki mun wihol-
lisen Niinkuin yr wäkewä Sangar, Ett' koskan
täällä' taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Ka-
rikan häis, Jesurell' mun eloni Hetrall'.

4. Autuuden järjestys armon ajas, On hurkka
elämäkertä, Ahdistettuun sieluin leposia On Jesu-
ren Weren wirta Jos mailma wiha, Kyllä Je-
sus autta Mä rukoilen Isää ain Pojan kautta
Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Raupung jok' ylhäll' ompii, Mun
sielun riemulla tähttä, Ja Jesuren Werin myös
Golgathasa, Mun sielun welafta päästä, Wanhur-
skauden Uringo Jesu Christe, Mä seison nyt
murheen khyneleis, Mut' Ansios turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren On hymbärins
kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmalä niinkuin
mekin, Eihans päiwinä maan pääällä. Waan koska

mun Jesuren duomioll' tule, Silloin mond sieluu
hyll wapise, Joka radell' on Jesuren lambait.

7. D! ihanat muodet ja armo-päivät, Kosk'
Jesuren piinaa tääl' tutkin, D! ihanat wiikot ja
autuat hetket, Kosk' Karikan ristiä muistin, Ne
hetket mun eteeni awais taiwan, Ne liewitit sie-
lun waikian waiwan, Jost Emanuel sua kiitän.

8. Jesuren werisen Jaanan alla, Mä ihen
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoren aikanas kannan, D!
Jesu suloinen Ylkämiehen, Lohdut mun suruinen
sydämmen, Näill' wiimeisill mailman hetkill'.

9. Eija ett Jesus on luwann' tulla,*) Duo-
mikemaan koko maan piirii, Hän andapi kullengin
toidens jälkeen, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woi-
maa lisa, Ett' Sahtos tetisin aina.

10. Se woiman Engelit eläwain maall'**) Ja
palwelewaisen Henget, ***) Se suloiset ihmisten
Wartiat, Jost' Karikall' kiitosta laulat, Olkat
mun Leikajan synnin maasa, Ett' ijät sitt yhdes
taiwasa Uin Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel†) Propbeta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ompi, Suur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Niill' autuill' ostetuill' maasta: Tä-
män näk'††)muinen myös Stephan waina, Kosk'
Sudan kansa händ kiwill' surma, Niin taiwas
leimahdi awoi.

12. Kristus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyht Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoillett' Jesust,
kuin muistan' on meit, Kosk' edestäm ristisä rippui.

13. Amos, HXran Propbeta sano: Ett Da-

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ****) Ps. 91:

11. †) Hes 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5. 6.

widin huone jamaja, †††) Saas ylösraketan niin
kuin enneng'; Me meidän sielumme owat, Jotk
Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Isäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos Dn wakaisell sydä-
mell rukoill': Ah! tahokat Taiwan wesi-lähteit/
Hän ilmast juoremast esti,*) Viel tulisill' Wau-
nuill' läxi täällä, Koff temmattin Taiwanseen elä-
wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin**) Lesken khyneiden-wirsi, on JEsu-
suxell' kelwannut aiwan. Rukouren kautta me
kaikki voitam, Mik' ikänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taiwan, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HERran edes Dn
woima ja hedelmit' täynnäns, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil', Ett' wäsyi ja langeis maa-
han, Hän rukoil niin kauwan ett' langeis maa-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sitt'
wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuar tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurstas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos jo-
ku tääll' pahasa erä maasa, Dn yhdengin hetken
pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwanas.

18. Nikodemus ***) JEsuxeld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seisoo? Käändy ja palat'
hänen JEsus käski, Ja lapsesi jälleens tulla. Ei
tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikell on mieli
autuar' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorill' on hywä olla, sill' JEsu-
sus on kirikkaana siellä, Waan mengön enst jokai-
nen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell',
Nä hymmärän surun, ja murhen päiwät, Joiden

†††) Amos 9: 11. *) 2 Kun. 11. **) Luc. 17: 12.

***) Joh. 3: 5.

läpih' Jumalan lapsset käywät, Siisäll' Isän
Kunnian Taiwaan.

20. Yr Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman' Kolmkymmend' tuhat ih-
misten sieluu On HERRan duomioll tullut, joist
kari sieluu waan autuax tuli, Muut kaihk'
kadoturen duomion kuulit, Ja syhättin kuole-
man kuoppaan.

21. Taiwallinen Isä mun kunnian HERRa,
Älä duomioll' käy mun kansan, Sill' sinua pal-
welen tästälähin; Sä olet mull autuden ansain
Mä itken haikiast nyt Jeremian kansa: Ah JES-
su, Ah! JESu nyt armois ota; Jo pelwosta
ratti raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Woiton Ruhtinas Israe-
lis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt rakkaat on JESus huutan': Tullat nyt
siisälle Waldakundaan, jok walmistett' on katu-
will' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö käydä, Sä Glämän Die JESu
Christ', Kuin syndim kaihk' maroit täällä, Ah!
aurem ehdi, rukoillem wisstist, Älä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me peria
taidamme Taiwan; Aut JESu ett' pääsimm Pain
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill nuoruden
synnit meill' muistos owat Waan kuitengin JES-
suxen Weri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuxen Kuolemaan turwaan; Ei muall' apuu
eik' lohduitusta, Ehk' en mä wiel' totifest usko;
Se epäusko mix minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taiwaas, Ah! JESu mun uskoin
wahwist.

*) Matth. 9.

26. Ei ole nyt khynelet filmis enä, Ne JESus on Werelläns muuttan' Nyt ijan kakkiser riemuwiinar, Kuin luwann' on omasta suustans: Ett' uudeſa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi khynelet ilox muutta, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JESus mun wiſeeytti, Ett' synnin welasta pääſin. Aut' JESu ett eläiſin tahtos jälken, Mun elon ehtoon aſti, Ett' kuollon kautt' kulkisin kunniasiaan, Mun Taiwalliſen Iſän maahan! Sitä nöyräſt rukoilen Sulda.

28. Riemuſt ja tulewaſt Taiwan iloſt Mä ratſi riemuita mahdan, Täällä' häwäiſtyſt, pillkaa, mä kärsin paljo Waan ſielun' ſiell' kunnias hohſta; Mä JESuſta kiitän ſitt harpu kädes, Ehl' halpa kyl olen mailman edes: Näin Sumal omians korja.

29. Baſunan äänen me kaikki kuulem, Koſt HERan Duomioll' tullan, Ne walitut oikiaall' puolell' Iſän Sitt' Palmu käſiſä ſeiſo, O! ihanaſt ihmisten Paſſi wainat, Kuing' kauniſi te täſä nyt laulaa taidatt', Suur heljällä uufill kielill.

30. Mä Halleluja weifaſt' mahdan, Nyt tänä autuden päiwän, Sill JESus mun ruokki ain taiwan mannall, Ja ſyndini ander anda, Siis kiitos ſul ſuloinen ſielun Yllä, Joka et minua koſkan hylkä, Waan wahwiſtat Gläman Beiwall. Amen.

Toinea Virſi.

Waroitus ahkeruteen, (wiimeifinä Ihmiſen Pojan päiwinä) Uſkon ja rakkauden harjoittamiſeſa.

W. K. Ah! ſurutoin koſkas ſynnistä laſkat, ic.

Ah! noſkat ſielut ylös ſynnin ſuoſta; Ei ſillä ta-wall' taiwan tietä juoſta Ah noſkat! noſkat! aika on jo tull'; Wai etkös tahdo nytkän ſynnill' kuoll'.

2. JESuxen kuollo ei ol' hyödyllinen, Miinkauwan kuin ſun mieles luonnollinen Sinne tänn' ai-

na sua raatele, Jos et sä hartast armo eheile.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun',
Elet sä wirko uuteen hengen haluun, Waan
miehelläs kyll aina eheilet, Mist jongun wäärän
ilon löhtänet.

4. Ja sinä raukka olet wielä perät' Suur ondu-
wainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walmoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joku walo olis, Niin
et sä kuiteng' toko armo anois, Suur sulast ar-
most HERRan Jesuren, Jong' tähdens mones
fiteis pshynet.

6. Mä rukoilen sinua HERRa Jesu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut Oie, sun kallist
siemen pellostas, Ah! katsahd kuiteng wiheliäisyttä.

7. Khyneleis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yh-
tän totuutta Ah Jesu! Jesu minua wirwota.

8. Kaş ettei HERRan pelko sulda puutu,
Koff et sä itsees wielä perät' suutu, Ett' wanha
perind' makaa sydämes *), Se saastuttaa kaiik
sielun ytimen.

9. Mutt joka hartast Jesust aina ehi, Ja
lähte ulos pensyden päkist, Se ombi HERRan
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se wiimein iloon ijankaikkisehen, Niin
wiedän kuin yr wiisas Neikykäinen, Jong lam-
pu mailmas on palanut, Ei kossan filmääns
uneen painanut.

11. Kago jos waattes owat puhdistetut Katit-
san Weres**) aina uudistetut? Se ora tuore wii-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang'kuolloon.

12. Tul' HERRa Jesu***) wäkewydes kans-
sa, Tul' rakas Ylkä sinun duomios kansa, Ah

*) Mos. 8: 21. **) Ilm. 1. 7: 14. ***) Ilm. 1. 22: 20.

Kuule! Kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä
Uuttaja.

13. Ah! walais ymmärryksen' ja myös mielen'
Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs
ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett jo alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löhtä? Ah sie-
lu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' hartast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koston
muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mua wastudest,
Ja anna walo armost suurest uudest, Mut etten
enä langeis sinust pois, Waan ett' ain sielun'
sinust woiman jois.

16. Tul' Jesus nyt myös herättämään kaikki,
Ja walwomahan herätetty waadi; Tähtä Sun
salis joukoll' walitull': Voi! etten nytkän wie-
lä taida tull'.

17. Sun thgös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinun hengen palawudes! Maahan sen-
tähdän kaikki järjen thö, Sun armos tähden
kostonans nyt lhö.

18. Ja walais filmän' waloll' aiwan uudell,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel', Tul'
wäkewydes kansa, sielui lhö: Ett' näkisit kuing
pimiä ombi hō.

19. Siis HERRa minun wahwan pidä aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu
wahwist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur
tulisin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eik' se
haluan' sinne nytkän vielä, Ah! Jesu auta, pii-
nas tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan' myh.

Kolmas Virsi.

W. F. Armon Liiton Engel', 10.

Armo mä nyt kerjäilen, Että Piinas Merinen

Bois mun surkian puhdista; Ei koskan omast
ansioista.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Balmis surman wetämään, Kar-
waan maliax tekemään.

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises kuollo-
sa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewä ytimen, Kynnä kylmä sydä-
men, Saata autuax synneistän', Weres woima
anna tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonutta lammasta Eki ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit.
Rakenn' sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä.*)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist pe-
lastus, Pakka ombi kadotus, Synnin tähden
hirmuisus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rukoil' ede-
stän', Pyhä Hengi, Jesu Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. Jesu kuorman' kewitä, Pahatundon' se-
litä, Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst
wiel' palan.

10. Suo Sun Uskos käsitätän, Hengen wa-
los omistan: Tunnon haawat parataan, Kosk'
Jesus käsitetän.

11. Zion waikiast walitta, Ellei Armo hallize:
Surkia ombi tila' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliai-
sudes, Löyhy Hengen walo uus, Waan ei jär-
jen sekoitus.

13. Ilman Isän**) wetämist' Ei ole odotta-
mist, Osallisut' Jesures, Ei rawindot', Sielulles.

14. Amen! Riitos loppumat', Runnia suuri
taukomat, Herra***) minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.